

HỒI THỨ MƯỜI HAI

NHỮNG TIÊN TRI KHỦNG KHIẾP CỦA KHÔNG MINH

Đỗ Dự giận Quán Bật ghê lăm định dùng gươm uy hiếp bắt Quán Bật nhưng lại dẫn lại được nói với Quán Bật.

- Chúng tôi đến đây để tìm hiểu xem bệnh tình của Thần bốc và theo lệnh thánh thượng kêu Thần bốc tới châu nhưng Thần bốc ngoạ bệnh thì thôi chẳng sao.

- Hay để tôi chân mạch bốc thuốc cho Thần bốc.

Nói dứt lời Gia Sủng giả là tiếng đến gần Quán Bật.

- Xin đa tạ. Tôi vốn nhiều bệnh, nào đau óc nào nhức xương, nào tê thấp, nào đau bao tử, toàn bệnh kinh niên cả. Có một đạo sĩ cho tôi linh đơn uống đã dứt, nhưng nay vì xuống hàm lãng bệnh tái phát mà thuốc lại hết. Và bây giờ tự nhiên tôi rất sợ người khác đụng vào da thịt tôi. Chỉ còn cách tôi về núi tìm đạo sĩ thỉnh linh đơn, không thì e nguy toi tính mạng.

- Nếu vậy Thần bốc cứ nằm nghỉ chúng tôi về tâu với hoàng thượng sẽ cho biết kết quả. Tốt hơn hết Thần bốc đi châu thánh thượng liền như vậy sẽ đẹp lòng thánh thượng hơn.

Quán Bật nghe Gia Sủng nói thì thoái thác :

- Xin nhờ ngài tâu với thánh thượng giùm bệnh tình tôi nguy kịch lăm không thể tới châu thánh thượng được xin người miễn chấp cho.

Gia Sủng và Đỗ Dự nhìn nhau lắc đầu bỏ đi vì cả hai trong lòng càng nghi ngờ Quán Bật dữ hơn nữa. Hai người mới đi được mấy bước thì gặp Khiết Đan đi tới. Cả hai vội thi lễ hỏi Khiết Đan đi đâu. Khiết Đan nói vừa ở chùa ra vấn an vua, nhà vua nhờ đến thăm Quán Bật .

Đỗ Dự và Gia Sủng liền chào Khiết Đan rồi đi vì nghĩ rằng Khiết Đan gặp Quán Bật về tâu vua, vua sẽ tin hơn.

Khiết Đan vừa nói Quán Bật đã lảo liên đứng dậy hỏi liền :

- Bạch hoà thượng, có phải đức vua nhờ ngài đến đây không vậy.

- Thần bốc giỏi thật đức vua nhờ tôi đến thăm ngài

- Xin hoà thượng về tâu với đức vua giùm tôi là tôi cần về núi gấp để thỉnh linh đơn nếu chậm e nguy đến tính mạng.

- Được bản tăng sẽ tâu với vua y như lời yêu cầu của Thần bốc.

- Khi Khiết Đan ra đi, Quán Bật chạy theo vái dài và nói :
- Xin đa tạ hoà thượng đã ra ơn cứu từ một sanh mạng.

Khiết Đan vừa đi, vừa suy nghĩ, ông thầy bói này nào phải là tay vừa, chắc ông biết trước nhiều chuyện ghê gớm, ông muốn tránh nên không nói với vua.

Đang đi Khiết Đan giật mình vì có hai người chặn đường là Gia Sùng và Đỗ Dự.

- Bạch hoà thượng tình hình Quán Bật ra sao.
- Thần bốc muốn về núi chữa bệnh gấp.
- Bạch hào thượng chắc ngài rõ lai lịch của thần bốc Quán Bật chứ.
- Bàn tăng biết sơ sơ, Quán Bật là cháu sáu đời của Quán Lộ ở Bình Nguyên. Xưa Quán Lộ là thần bốc của Tào Tháo rất được Tào Tháo tính nhiệm, nhưng tới đời cháu thì chẳng ai hành nghề bói toán nữa, cha Quán Bật là Quán Mậu thì hoàn toàn không biết gì bói toán hết. Bỗng một đêm cha Quán đến phòng vợ gặp một ông lão tiên phong đạo cốt đứng ở cửa phòng vỗ vào vai Quán Mậu và gật đầu sáu lần rồi rút trâm gài tóc vẽ lên cửa một cây mai sáu ngọn đủ cả gốc rễ, xong ông chỉ vào rễ cây rồi chỉ vào ngọn cây thứ năm, và chỉ vào Quán Mậu ngụ nói Quán Mậu là chắt năm đời của ông. Sau rốt ông lấy tay đưa qua hình cây mai, cây mai biến mất. Tiếp theo ông vẽ cây mai khác y cây mai trước những cây mai này mọc ngược lại ngọn thứ năm mọc ngược xuống ngụ ý ông tổ đầu thai trở lại và đầu thai vào chắt thứ sáu, xong ông lao chạy vào buồng đến bên giường vợ Quán Mậu : sợ có chuyện sằng bậy, Quán Mậu chạy theo nắm lại, nào ngờ chụp phải chân vợ. Vợ tưởng chồng khùng giằng co và cãi vã om sòm. Từ đêm đó vợ Quán Mậu mang thai rồi sanh Quán Bật. Ra đời Bật tỏ ra một đức trẻ cực kỳ thông minh. Năm tuổi đã đọc hiểu kinh dịch. Một bữa theo cha lên núi Quán Chân Linh xem chùa Thần Quang, trời tối đọc bia không được Bật chỉ rờ chữ trên bia mà về viết lại đầy đủ bài văn bia không sai và thiếu một chữ nào. Ai cũng coi Bật là thánh sống, đêm đêm Bật nhìn trời xem thiên văn nhìn vị trí các vì sao ghi vào sổ. Quán Bật giỏi thiên văn thạo địa lý và đọc lầ lầ các thứ sách nhâm cầm đôn toán. Bật nổi tiếng là thần bốc trong thiên hạ ...

Khiết Đan hoà thượng vừa kể dứt lời thì Gia Sùng lên tiếng liền.

- Bật giỏi như vậy hèn chi y bỏ chúng ta. Chắc chắn y biết roc là ở với vua tôi ta sẽ mang hoạ...
- Bạch hoà thượng tôi nghi Khổng Minh không còn và Bật đóng vai Khổng Minh hù ‘doạ’ vua tôi chúng tôi. Mấy trăm năm rồi sức mấy mà Khổng Minh còn sống...Tôi nghi Quán Bật lắm, hoà thượng ơi.
- Tôi e tướng quân lắm. Quán Bật đâu biết võ viết phi thân, biết khinh công. Vấn đề Khổng Minh sống chết bàn tăng không có ý kiến. Bàn tăng nghĩ, muốn

khỏi tai hoạ thì đức vua và quý vị trở lại kinh thành là mọi việc êm liền chứ có gì đâu. Sở dĩ có chuyện là vì quý vị ‘quậy’ mộ Khổng Minh...

Phái đoàn còn ở đây là còn gặp nguy hiểm. Khổng Minh tiên liệu tất cả rồi. Cái gì không biết chứ cảm nang sấm truyền và những gì Khổng Minh ghi đều là đúng hết.

Bản tăng biết cháu bốn đời của Gia Cát Lượng là Gia Cát Quý nghèo lắm, cha chết đào cảm nang lên, cảm nang nói phải mang bản cảm nang lên trao quan huyện. Quý nghèo mà quá, quần áo rách rưới cảm cảm nang lên xin gặp, quân lính không cho vào, mà còn đuổi đi. Quý tức quá ngồi sụp giữa huyện đường phóng uế lính bắt trói trình quan, quan huyện đang ngồi bên án thư làm việc nghe báo cáo giận quá bỏ án thư đi ra xem mặt tên ngang ngược. Vừa lúc đó xà nhà đổ xuống sập án thư, và dè gãy chân viên thư ký ngồi đó. Huyện quan Chiêm Thiềm Ký nhìn lại chỗ mình ngồi hú vía luôn, vì còn ngồi lại chắc chết quá.

Huyện quan xem cảm nang thấy có hàng chữ ‘Ta cứu người khỏi ách xa rời. Người giúp ta cứu cháu bốn đời ‘

Viên huyện quan hỏi ai biết ta bị nạn sai người đến cứu. Gia Cát Quý cho biết đây là cảm nang của tổ tiên mở ra chỉ thấy bảo phải đưa lên quan huyện thì đưa lên chứ có biết trong cảm nang viết gì đâu.

- Chú mày họ gì ?
- Họ Gia cát, tổ là Gia Cát Lượng .

Quan huyện nghe tới Gia Cát Lượng thì vội vàng cung kính.

- Khổng Minh Gia Cát Lượng quả là tiên thánh thật. Không có người hôm nay ta vong mạng rồi. Ôn này ta phải trả xứng đáng.

- Khổng Minh là như vậy đó quý vị hãy liệu...Chuyện nhà chuyện nước chuyện gì ông cũng giỏi cả...

Khiết Đan hoà thượng kể chuyện rồi kết luận làm cho Đỗ Dự bật bội.

- Vậy hoà thượng tin những chuyện trong lăng là phép thần thông của Khổng Minh.

- Bản tăng tin. Mà quý vị cũng thấy rõ, còn hoài nghi gì nữa.
- Bạch hoà thượng tôi không tin Khổng Minh còn sống.
- Có thể như vậy...Nhưng đã có lần Khổng Minh xuất hiện rồi mà.
- Xin hoà thượng tiết lộ cho biết chút đỉnh
- Quý vị chắc biết những sách của Khổng Minh như Bát trận đồ, Lục Đinh Lục Giáp, Lục Thiên thơ chứ. Đó là những sách khoa học...
- Thôi kể chuyện trước mắt đi. Quý vị chắc biết Chung Hội tướng của vua cha của vua Tấn Võ Đế chứ. Chung Hội thắng trận đi qua đây để đánh chiếm đế

đô. Khi đi ngang núi, Chung Hội thấy trên mây vô số thiên binh và có một ông lão mặc đồ trắng chít khăn xanh ngồi xe tay phe phẩy quạt lông. Chung Hội tin Không Minh hiền thánh, vô lăng dăng hương. Trời bỗng sáng đẹp vô cùng. Đêm hôm ấy Chung Hội nằm mơ thấy Không Minh tới khuyên rằng chiếm đế đô chớ giết hại sinh linh, làm dân đói khổ vì dân đây là khó khổ quá rồi. Chung Hội nghe lời thêu lá cờ Bảo Quốc an dân và chiếm đế đô như trở bàn tay.